

קיג:

עין משפט
גר מצוה

שבו א מיי סירח מהלכות
מעשה הלכה יא:

שינוי נוסחאות

א) איתביה ר"ל לרדי (ש"ח):
ב) בנתיי ושי"ת נוסף ברוחחין
ללקלו בשכבת זרע, וברוחחין
יורונו כתוב הכא וישוכו כר.
ע"י הנזר גר"ה יב ע"ל
בסנהדרין קח ע"כ: ג) בנתיי
הנזר חסידו (ש"ח) חסידו חסידו

וַיִּבֶן דָּן עַם: אֲוִרְיָלָה דִּימָה הוּא וּמִסְרָא
גַּד שֶׁל יֵם וְאֵבֶר רִיטְטִיָּה לֹא דָק דִּהָא
אֲחֵרֵי הָכָא לֹא גִזְרֵה גִזְרֵה עַל דְּגִיס
אֲחֵרֵי הָכָא וְהִלְבַּס אֲסוּר דִּרְאָס וְדִּיא מִין
חִיָּה הוּא וְהִלְבֵּן מוֹמֵר דְּכִמְדִּי אֲקוּ
וַיִּדְשׁוּ וּמִתְגַּרְמִּינִן וַיִּעֲלֵה אֲרִימָא וְכִיפֹלֵס
בְּמִקְוֵימָו עֲרִיסִי דִּיא לִמּוֹר שְׂאוּ מִן
דִּרְאָס וְיִנְמִינֵי גְדוֹל דִּלָּן כִּמְאִי מֵאָה קִשְׁיָא
דִּהָא חִיָּה קָם עַל לֹא קִשְׁיָא לֵיה אֲרִיס הוּא
(חִיָּל) עֵילָא בְּפִרְקֵי אֲלוֹ טִרְפוֹס (חִיָּל)
דְּגִיס: הוּא קָם עַל סִיזִי אֲרִיסֵי אֲחֵרֵי
קִרְטִיס שִׂיבֹל לִהְכִּנֵּי עוֹדֵר הוּא קָם
חִיָּיִן דִּלְאוֹתן כּוֹפִלִישׁ בְּנֵי מֵלָכָה וַיִּנְהוּ
וּמִשְׁכִּין בְּקִרְיוֹן וּמוֹרְשֵׁי בָּן וְרֵאָס לֹא
כִּד מֵלָכָה הוּא דְּכִמְדִּי מִתְקִישׁ דִּרְאָס
בְּחִלְבַּס עֲבוֹתֹה אֹס יִשְׁדֵּר עַמְקֵי אֲחֵרִין
(חִיָּל) לֵט: **צִנְא** קִרְשִׁי בִּרְקֵי חִבִּירִי
בְּנִשְׁחֵן אֲחֵרִי פִי כְּקוֹנֵטִיס דִּמְשַׁע אֲפִי
חִיָּיִן מִתְקִישׁ דִּהָא פִּרְתֵּי חֲטָטֵא חֲמִימָה
וּמִתְמַעֲמַע מִשּׁוֹס רִאִיָּה לִרְאִיָּה לִפְתָּה
חֲטָטֵא מוֹעֵד וְנִרְאֵה דִּלָּן וְרִאִי דִּפְרַת
חֲטָטֵא לֹא קִימָא לִנְמוֹס הוּא וְלֹא מִתְקִישׁ
חֲטָטִיס לְבָדֵק הֵבִיא אֵל אֲחֵרִי כִּבְקֹץ
חֲמִימָה לְבָדֵק (לֵט) דִּלְל רִאִיָּה לִנְמוֹס
אֲלוֹ יוֹאֵל מִיָּד מוֹחֵב לְעוֹס וְנִמְכְּרוּ (לֵט)
לְקוֹנֵטִיס עֲלוֹת וְשִׁלְמִיס וְהִיא שִׁנָּה
דְּכִמְדִּי בְּדֵק חֲטָטִיס מִיָּמִיס מִשְׁעִירִי וְהִיא
אֲחֵרִי בִּפִי שְׁעִירִי (חִיָּל) דְּגִיס: **צִנְא**
דְּכִמְדִּי עַל שְׁמִיסֵּם בְּחֹן הוֹאִיל וְרִאִיִּיס
לְשַׁעֲרֵי הַנֶּשֶׁפֶס בְּחֹן וְיִשִׁיִּי הֵבִיךְ דִּלָּן
לְשַׁעֲרֵי מִדֵּי מוֹחֵב אֲחֵרִי לֹא עֲדִין לֹא
קִרְשִׁי מוֹחֵב וַיִּנְהוּ לֹא מִשְׁעִירִי לִרְאִיָּה לִפְתָּה
אֲחֵרִי מוֹעֵד הוּא: **כִּאָן** קִרְדֵּי הִגְרָה בִּי
בִּפִי שְׁעִירִי (חִיָּל) דְּגִיס: אֲמִרִי
דְּכִמְדִּי עַל שְׁמִיסֵּם הִינְנוּ לִמְקַנָּה
וּמִשְׁעִירִי מִשְׁעִירִי בְּחֹן קוֹדֵס וְדִי וְכו'
אֲחֵרִי הִגְרָה בִּי: **כִּאָן** קִרְדֵּי יִרְדִּי כִּאָן
וּמִדְפַּטֵּר קִרְלָא קוֹדֵס וְדִי
לְשַׁעֲרֵי מִדֵּי מוֹחֵב אֲחֵרִי לֹא מִשְׁעִירִי לִרְאִיָּה
לִפְתָּה אֲחֵרִי מוֹעֵד מִשּׁוֹס וְהִיא קִרְשִׁי בְּדֵק
בְּחִיָּה וְיִמְיָה הוּא גּוֹפֵס מִיָּמֵה אֲמֵלִי לֹא
מִשְׁטַעֲטִין מִלֵּה וְיִפִּי כִּד חֲמִימָה (דְּגִיס)
גִּרָם כִּכֵּל הַסְפִּירִיס וְלֹא אֲלוֹאִיִּיס וְכו'
לִפְתָּה אֲחֵל מוֹעֵד חִיָּל לֵה שְׁמִיחִידִיס
לֵה יִשְׁאוּ אֲלוֹ שְׁמִי מִיחִידִין לֵה וְיִמְיָה
לֵה: **כִּאָן** דִּקְרִישׁ בְּדֵק חֲטָטִיס שְׁפִיר מִקִּירֵי מִיחִידִין
לֵה: דְּכִוֹּס לְעוֹס וְיִשִׁיִּי נִמְיָה לֵה גִרָם
פִּרְתֵּי חֲטָטִיס בְּצִירִיָּה דִּלָּא חִיקִישׁ מִחִיָּה
עוֹדֵר אֲלִטְרִיךְ אֵל פִּתְּה אֲחֵל מוֹעֵד
לְעוֹס גּוֹ דְּלִמְרִינִן לִפְתֵּי בִּפִי הַשְׁמֹעַ
וְהַעֲלֵה (דְּגִיס):

שאינן ראויין לו אוציא את אל
שהוא ראוי לבא אל פתח או
שאיננו מיוחד לה' לא קשיא
הגדלה נמי האיכא וידוי אל
באן לאחר וידוי: הרובע והגן

לכא לשמא שס דף עד ע"כ ארזילי דימא, ומי' דשכ"ס

אל השאר מתו בקבלה מחמת
ו ההכל: **אורזילא** דיימא.
זילים מתרגמי' אורזילא דאילא
אל דגרס בהמוכר את הספינה

פרת חטאת פרק ארבעה עשר זבחים

נתי לאינטי מירושלים. כולה ר"ל קאמער לה: מהכלל מסו. וקברוס
הנאים אחריהם בבתי קברות ואין לחוש לכל הארץ אלא לשאר הארצות
שהיה שם מבול ושקטו נעשים: הרבה דמטיקרא. קודם מבול: מל
אשר בחברת. לאחרי דגים שנים: דהיינו: דקס רימא דקס. הרקס

לחיה עמך שם גוריות א. הכניס
לחיה: אורילא. הוא רחם בן דיוס
שהוא עבד שפת היס: כר וואל. ביום
שנולד: משאך לנאורא. משך בן אורור:
בי מרבעא דרשיה. בי מרזן של
ראש: רמא ככא וסכר לירנדא. הטייל
גלל ביררן וסכר בן היררן וסכס הטייל
מימיו. ככא בן דנו: (שיריון דף טו)
כירי דרעווא דכסן: חוטמא. שוילל
להנשים: לא ירד מבול לא. ולמה ליה
לנשי הכי לימא דהסא קס גיל דל"א א:
והא אפיא סיכא. ומהא התיבא
מהלכת על פני המים נגזזה ונאחז נמא
חוטמא נשפתת מן התיבא ומא: ומשי
קרניו קשרו לחיה: ברוסחין ידונו.
ומאח נחלב ברוסחין: ולעשמך סיכא
יובי סיאי. והלא זפסה היא מביא
ומחוק דמכזי זפסה אומה וז
(בראשית ו) ויוון דרומחין הן היאך
מהלכת שאין זפסה נפשר: עוג מלך
כפון. דמכזי ביה ויבא העיט ואיר
יוחנן (נהד דף סא): הוה שפלט
מאשי דור המבול: נם נעשה ונעטניו.

המים שגבריו התיבסו עליהם עמדו ויש
הורסא וזה הורסא לא נפסד והורסא לא
הולך לחיבה ומפני גובהן לא עזבו:
כא לא פש. מן הממים שם כלום
לאידי גובהו היא השפילות המים בכלל
היא גבוהה: **כא לא נקרא שמה מלוה.**
לכתיב (ושפיה מד) האומר ללוה חרבי:
אי אפשר דלא אדריבן. נטוי:
שמערת עשירי. מן מפני שאין
מתחמים על הכריות דאמרין שמערת במקום
גיהא (דף לז): עשירי בכל יורדי גיהסם
כאלו אובן שקלים ורמיס. שן
מול: **או קרבן שומע אתי כו.** קרבן
לכתיב בשמיני חזן (ויקרא ט) לקרבני
קרבן וגו' דריש ליה כתיב על הקרבן
חייב ואינו חייב על השומע חולין בשנים
קרבן קרבן לאו חייב אלא חולין לא לחייב על
קדשי בנק היום ששעתן כחוק שאלו שן
נקראו קרבן כענין שנאמר (במדבר לא)
ועקרב את הקרבן וזו איש אשר נתנה לך
ועבד לאעדה וקרבן ואין זו חלה כלל
היות: **שין ראוי לפסח אבל מועד.**
אני שמעתי בסדר יומא לפי ששחתן
לעני מומות דקרבן מתחסיס מתחסיס
בכל גמית עשירי נעשה במקם' תמורה
(דף ט) אבל זו לענין הכוונה אני למד
כאן דלפניו תמים נמי קרי איני ראוי

דהא פרת חטאת תמימה היא וקרי לה
אית רחמי: אֹזִיזָא אַחַד אֶלּוּ שֶׁפִּי-
עֲמִידִין יֵאָדָּם לְהֵאֵל מוֹעֵד וְלֹא אֹזִיזָא
שְׂעִיר הַמִּשְׁחָלָה דְּרֵאחֵי שֶׁזֶה שְׂהוּת מִמֶּנּוּ
דְּנִעְמִין יִשְׁהֵא רֵאחֵי לֹאשׁ דְּלֹא יִדְעִין
עַל מִתְרַמֵּי אֵין זֶה שְׁמַעְתִּי. וְלִפִּי קוֹנִיָּה
עַל שְׁמֻעָה וְזוֹ שְׁמַעְתִּי דְּקָרִי לִיהִי רֵאחֵי
וְעֻמֵּד לִנְכֹס מִשּׁוּם הַגְּרֵלָה וְיִוְדִי:
פִּלְ לֵה. לְקִרְבֵּי קִרְבֵּן לֵה. הַיְמִיחֻד
לֵה. לְהֹזִיזָא שְׂעִיר הַמִּשְׁחָלָה שְׁאִיתִי
וְיִזֵּב: אֲחֵר אֵין בְּגֵרָלָה. לֹא רֵאחֵי בִּלְלָא
עַד. דְּהֵא לֹא רֵאחֵין קֵרֵן לֵבָא מְזֻרָה:
בְּשַׁמָּא

ר'אפיני מירושלים מכולה א'
ר'אמרי איתביה ר"ל לרבי יוחנן
איה מתי נבוכדנאצר מאי לאו
מזי הוה מידי אירי' הא כדאיתיה
איתביה א' ומכל אשר בחרבה
לידי דאמינא ירד מבול לא'
אלא לדירך אמאי מתו משום
דא דאמר רב חסדא ^אברוחות'
דיגוני ^בדכתיב הכא ^גוישכבו
עם יוחמת המלך שככה איכא
רבי יוחנן לר"ל מכל אשר
שלמא לידי דאמינא לא ירד
עם הכי הוי חרבה אלא לדירך
ה שהיתה מעיקרא ואמאי קרי
ח חסדא דאמר רב חסדא בדור
ה גזרה על דגים שבים שנאמר
ה מתו לא דגים שבים בשלמא
מבול לא' היינו דקם רימא התם
רימא היכא קם א"ר ינאי גוריות
הואמר רבה בר בר חנה לידי

הוא ארבעין פרס משכא
פרסי מרבעתא א"ר דרישא פרסא
א"ר יוחנן וסבר ירנא א"ר יוחנן
לתיבא והאמר מר מרבעתא
ופלגא אלא ראש ו' חוטמו
והוא א"ר יוחנן לא ירד מבול
קאמר ר' יהושע טיבא אמר
ו' בתיבא והואמר ר' חסדא
גול ברותחין קלקלו וברותחין
טיבא הכי מגיא ועוד עוג מלך
אלא גם נעשה להם שנמננו
ולר"ש [בן לקיש] גהי נמי
והוא לא פש [כל דמתי מכל]
מה מצולה שכל דמתי מכל
ורבי יוחנן אמר למה נקרא
כל מתי מבול נערו שם אי
נדקו א"ר אבהו למה נקרא
מערת עשיריה והא קהנין
י"א כל משיא א"ר אמי "כל
של בבל כאילו אוכל ו' בשר
כל האוכל מעפרה של בבל
שר אבותיו וי"א כאילו אוכל
שעיר ו' המשתלח ו' ורמינהו

הא איפני איך
לא איפני איך
איה מתי מב
מדהני הוו ה
והא כדאיתיה
מתו בשלמא
משום הכי מ
הבלא כדרב
קלקלו וברות
המים וכתבי
דאמרי איתני
בחרבה מתו
מבול לא"מ
מאי חרבה ח
ליה חרבה כ
המבול ילא נ
מכל אשר בח
למ"ד לא ירד
אלא למ"ד יר
הכניסו בחיבו
חוי לי אורזיל
והר חבור כ
דראויה תלה
ופלגא רמא
ראשו הכניס
דרישא פרס
הכניס לחיבו
לא"מ לדברי
ר"ל קרניו ק
אנשי דיה ה
נידונו ולמע
הבשן היבא ק
בצירי התיבו
יריד מבול ל
למה נקרא
נצחללו יא ש
שמה שנער
אפשר דלא
שמה שנער
דהוו תלתא
האוכל מעפר
אבותיו תנ"י
כאילו אוכל
שקצים ורמש
שאר י"ו קרבי
ננקרו קרבי
ת"ל ואל קר
לכא יא באה

(א) ר' יצחק סנהדרין קת: ויעי'
 ירוש' סנהדרין פ"י ה"ג.
 (ב) סנהדרין קת: קידושין י"ג.
 (ג) ר"ב פנ' פ"ט, ד' ר"ה י"ב.
 סנהדרין קת: ועיי' ירושלמי
 סנהדרין פ"ה ה"א (ס) שבת
 קנ': פ"ט נכר ר"י וירי' בסיון
 ירוש' ברכות פ"ד ה"א,
 (ז) שבת קנ': (ז) וינחם סב:
 תמורה ז' י"ג, ת"ב אחר פרק
 ו' ה"ד וס"ה, י"ח פ"ר וינחם
 סב: ד"ה וינחם.

תורה אור השלם

1. כל אשר נעשת רוח הים
באפו מכל אשר יצא
מנו: כראשי תיבה
2. ויהי אלהים את נח ואת
צדקה ויחבר את נח בדבקה
אשר אתו בתבה וינער אלהים
רוח על הארץ ויפזר הענן:
כראשי תיבה
3. ויהי את נחון על העץ
אשר בדין אלהים חסות
העץ שוכנו: ואלו
4. ואל פתח אתל שער הים
והוא מפתח קרבן ליהוה
לפי משכן יהוה הם יושב
אשר הוראו הם שפך חסות
האיש והוא מפתח עמו:
יהוה אלהים
5. ותרבב את קרבן יהוה אשר
לפי מינו כל אשר אעשה
וצמד סענה עיני וסנו
לכפר על נשמתיו לפני
יהוה: כדבר אל

מוסף רש"י

[illegible]